

Kendelse af 14. september 2016 (J.nr. 2016-657).

Afgift som følge af for sent indsendt årsrapport ikke eftergivet.

Årsregnskabslovens §§ 151 og 152.

(Arne Nabe Poulsen, Kirsten Aaskov Mikkelsen og Jan Uffe Rasmussen)

Ved skrivelser af 22. januar og 29. januar 2016 har advokat A på egne vegne og vegne af de øvrige bestyrelsesmedlemmer i K (A/S) klaget over, at Erhvervsstyrelsen ved skrivelser af 22. januar 2016 pålagde dem afgifter på hver 3.000 kr. for ikke rettidig indsendelse af selskabets årsrapport for perioden 19. december 2013 til 31. maj 2015.

Sagens omstændigheder:

I klageskrivelse af 22. januar 2016 har advokat A anført:

”...

Det er positivt urigtigt, at jeg i egenskab af medlem af ledelsen den 4.11.2015 har modtaget noget brev fra styrelsen, hvor jeg skulle være gjort opmærksom på, at der blev pålagt mig en afgift, hvis årsrapporten ikke var modtaget senest den 16.11.2015.

Jeg har d.d. den 22.1.2016 modtaget brev fra Erhvervsstyrelsen af samme dato, hvor man meget komisk indleder med at skrive, at (fordi) Erhvervsstyrelsen har den 22.1.2016 modtaget virksomhedens årsrapport..... og i den anledning skal man bede mig om at betal kr. 3.000 i bøde. Det agter jeg naturligvis ikke at gøre, og jeg har som sagt ikke pr. digital post hverken i min personlige eller i min virksomhedspostkasse en henvendelse af 4.11.2015 fra Erhvervsstyrelsen.

Ved telefonisk henvendelse til Erhvervsstyrelsen erklærer man at være ganske ude af stand til overhovedet at foretage sig noget i denne digitale tidsalder. Nu må jeg så skrive til ankeinstansen og forklare, at det digitale postsystem ikke virker, og man er meget velkommen til at komme herind på mit kontor og tjekke hele min postkasse igennem både for min virksomhed og mig selv personligt. Der er ingen henvendelser fra Erhvervsstyrelsen den 4.11., således som anført i Erhvervsstyrelsens brev af 22.1. til mig.

Dernæst kan jeg i øvrigt oplyse, at årsagen til den for sene indsendelse af regnskabet alene skyldes, at hoved- og eneaktionær i selskabet, B – der i øvrigt har været en frisk og aktiv gentleman – nu fyldt 90 år – desværre umiddelbart før jul blev indlagt med en hjerneblødning og derfor ikke har været i

stand til at underskrive regnskabet betids. Det fik han imidlertid gjort umiddelbart efter årsskiftet, og jeg kan fortælle, at jeg for mit vedkommende fik sendt underskriftssiden fra revisoren mellem jul og nytår og pr. digital post fremsendte den af mig underskrevne side af regnskabet til revisor. Senere – umiddelbart efter nytår – modtog jeg så på ny en gang underskriftssider, hvor jeg blev bedt om at sende den videre til de øvrige bestyrelsesmedlemmer, således at der kunne være 1 side, hvor underskrifterne var samlet for alle bestyrelsesmedlemmer. Det har jeg også gjort.

Medarbejderen i Erhvervsstyrelsen, som jeg kontaktede telefonisk d.d. meddelte mig, at meddelelsen af 4.11. i hvert fald var sendt til selskabets digital postkasse under henvisning til selskabets cvr-nummer. det er vel det der på godt dansk hedder: ”hvad skal jeg bruge det til”? – i relation til mig selv personligt og det nu præsenterede bødekraft på kr. 3.000.
...”

Ved skrivelse af 29. januar 2016 har A yderligere anført:

”...

I fortsættelse af mit brev af 22. ds. Skal jeg oplyse, at jeg nu d.d. har afholdt møde med B, der overfor mig har oplyst følgende – som delvis korrektion til det, jeg har anført i mit brev:

B har i 2015 fire på hinanden følgende gange været indlagt til rygoperation – d.v.s. det lykkes ikke rigtig i 1., 2. eller 3. ombæring, men den sidste operation, som fandt sted i slutningen af 2015 ser ud til at have den rette virkning. Derudover skete der det, at min klient fik en blodprop i lungen kort før jul, hvilket var den direkte årsag til, at han ikke fik ordnet med hensyn til underskrift på regnskaber udarbejdet af revisor inden årsskiftet. Ifølge min klients læge/sygehuset oplyser, at hans ”intellekt” ville være svækket på grund af de mange fuldbedøvelser han havde været igennem (4 i løbet af 2015).

Med henvisning til det ovenfor anførte og den af mig tidligere indgivne begæring til Ankestyrelsen om frafald af pålagt bøde tillader jeg mig ved nærværende at begæring af frafald af bøden tillige nu anses for indgivet på vegne af de øvrige bestyrelsesmedlemmer, C og D.

Jeg har forstået på de øvrige bestyrelsesmedlemmer, at de heller ikke har fået en påmindelse om regnskabsindsendelse forud for bødepålægget på kr. 3.000.

Min klient er fyldt 90 år – i december 2015 – og alderen har også i nævnte henseende haft en del af årsagen til forsinkelsen med underskrivelsen af regnskaberne for K.”

I anledning af klagen har Erhvervsstyrelsen i en redegørelse af 7. marts 2016 udtalt:

”
...

Sagens faktiske omstændigheder

Erhvervsstyrelsen pålagde den 22. januar 2016 de enkelte bestyrelsesmedlemmer i K adfærdsregulerende afgifter á kr. 3.000 – én afgift pr. ledelsesmedlem - som følge af, at virksomhedens årsrapport for 19-12-2013 til 31-05-2015 var modtaget for sent i styrelsen.

Selskabets årsrapport skulle have været styrelsen i hænde senest den 2. november 2015.

Da der efter fristens udløb ikke var modtaget årsrapport for ovennævnte virksomhed, sendte styrelsen den 4. november 2015 et påkravsbrev til virksomhedens digitale postkasse, hvori det fremgår, at styrelsen uden yderligere varsel ville anmode skifteretten om at tvangsopløse virksomheden, hvis årsrapporten ikke var modtaget hos Erhvervsstyrelsen senest den 2. december 2015.

Det fremgik også af påkravsbrevet, at hvis årsrapporten ikke var modtaget hos styrelsen senest den 16. november 2015 ville de enkelte bestyrelsesmedlemmer blive pålagt afgifter, når årsrapporten blev modtaget i styrelsen.

Styrelsen modtog årsrapport for regnskabsåret 19-12-2013 til 31-05-2015 den 22. januar 2016.

Fordi årsrapporten blev modtaget efter udløbet af afgiftsfristen (den 16. november 2015) i styrelsens påkravsbrev af 4. november 2015 og efter påbegyndelsen af den tredje måned efter indsendelsesfristens udløb, blev bestyrelsesmedlemmerne i virksomheden pålagt en afgift på kr. 3.000, jf. styrelsens breve af 22. januar 2016.

...

Sagens retlige omstændigheder

Efter årsregnskabslovens § 138, stk. 1, skal en virksomheds årsrapport indsendes til Erhvervsstyrelsen, så den er modtaget i styrelsen uden ugrundet ophold efter godkendelsen og senest 5 måneder efter regnskabsårets afslutning. Erhvervsstyrelsen eller anden myndighed kan ikke dispensere herfra.

Modtages årsrapporten ikke inden for fristen i årsregnskabslovens § 138, sender styrelsen, jf. årsregnskabslovens § 150, et påkravsbrev til virksomhedens ledelse på virksomhedens adresse om at indsende årsrapporten. I påkravsbrevet angives en frist på 8 hverdage til indsendelse af årsrapporten. I påkravsbrevet angives desuden en frist på 4 uger, hvorefter styrelsen kan anmode skifteretten om at tvangsopløse virksomheden, såfremt der ikke er blevet indsendt en årsrapport.

Erhvervsstyrelsen kan i henhold til indsendelsesbekendtgørelsens [BEK nr. 1057 af 8. september 2015 – Bekendtgørelse om indberetning til og offentliggørelse af årsrapporten m.v. i Erhvervsstyrelsen samt kommunikation i forbindelse hermed] § 6 sende breve o.l. til virksomheder og personer om forhold, der er omfattet af årsregnskabsloven eller forskrifter udstedt i medhør heraf, på følgende måder:

- 1) Som digital post til virksomhedens eller personens digitale postkasse i Digital Post, tilknyttet virksomhedens CVR-nummer, henholdsvis personens CPR-nummer, medmindre virksomheden eller personen er fritaget for tilslutning til Digital Post.
- 2) Via e-mail til en e-mailadresse, som virksomheden eller personen har oplyst i forbindelse med den pågældende sag eller henvendelse.
- 3) Som papirbaseret post til virksomhedens eller personens fysiske adresse.

Påkravsbrevet er sendt til selskabets digitale postkasse, jf. § 6, stk.1, nr. 1.

Af § 10 i lov om Offentlig Digital Post, jf. lov nr. 528 af 11. juni 2012, fremgår det, at meddelelser, der sendes under anvendelse af Offentlig Digital Post, anses for at være kommet frem på det tidspunkt, hvor meddelelsen er tilgængelig for adressaten i postløsningen. Det fremgår ligeledes af bemærkningerne til § 10, at en meddelelse kan anses for at være kommet frem, når den har en placering i postløsningen, hvorfra adressaten skal fremkalde den, og den digitale postløsning fungerer. Det er som udgangspunkt uden betydning, om eller hvornår adressaten rent faktisk gør sig bekendt med indholdet af meddelelsen, dvs. om meddelelsen er kommet til adressatens kundskab.

En af bestyrelsens pligter er, at regnskabsaflæggelsen foregår på for virksomheden tilfredsstillende måde og at direktionen udøver sit hverv på en behørig måde og efter bestyrelsens retningslinjer, jf. selskabslovens § 115.

Det fremgår af årsregnskabslovens § 8, stk. 2, 4. pkt., at hvert enkelt medlem af det øverste ledelsesorgan har ansvar for, at årsrapporten indsendes til Erhvervsstyrelsen inden for de i årsregnskabsloven fastsatte frister.

Årsregnskabslovens § 151, stk. 1, indeholder en bestemmelse om en adfærdsregulerende afgift, der pålægges de enkelte medlemmer af virksomhedens øverste ledelse, såfremt årsrapporten er modtaget efter udløbet af fristen på 8 hverdage efter påkravsbrevets datering.

Af årsregnskabslovens § 151, stk. 3, fremgår, at afgiften udgør 500 kr. pr. ledelsesmedlem for 1. påbegyndte måned, 2.000 kr. pr. ledelsesmedlem for 2. påbegyndte måned og 3.000 kr. pr. ledelsesmedlem for 3. påbegyndte måned. Fristen beregnes fra udløbet af fristen i årsregnskabslovens § 138, stk. 1, 2. pkt., jf. årsregnskabslovens § 151, stk. 2.

I henhold til årsregnskabslovens § 152, stk. 1, kan Erhvervsstyrelsen helt eller delvist fritage et ledelsesmedlem for betaling af en allerede pålagt afgift, såfremt ganske særlige omstændigheder gør sig gældende. Fritagelsen er betinget af, at den pågældende kan godtgøre at have søgt at fremme indsendelsen, og at forsinkelsen derfor ikke kan lægges den pågældende til last.

Særlige omstændigheder er f.eks. ved længerevarende sygdom, der medfører uarbejdsdygtighed i perioden op til indsendelsesfristens udløb.

Styrelsens udtalelse

Det er styrelsens vurdering, at der ikke er grundlag for at fritage de 3 bestyrelsesmedlemmer for de af Erhvervsstyrelsen pålagte afgifter.

Virksomhedens regnskabsår udløb den 31. maj 2015, hvorfor virksomhedens årsrapport skulle have været modtaget hos Erhvervsstyrelsen senest den 2. november 2015.

I henhold til påkravsbrevet af 4. november 2015, skulle årsrapporten have været styrelsen i hænde senest 16. november 2015, såfremt bestyrelsesmedlemmerne i virksomheden skulle undgå at blive pålagt afgifter.

Erhvervsstyrelsen modtog imidlertid først årsrapporten den 22. januar 2016, hvilket var senere end datoen for undgåelse af afgift, jf. styrelsens påkravsbrev. På denne baggrund pålagde styrelsen derfor de enkelte bestyrelsesmedlemmer i virksomheden afgifter á kr. 3000 pr. ledelsesmedlem, da årsrapporten blev modtaget for 3. påbegyndte måned efter indsendelsesfristens udløb.

Erhvervsstyrelsens påkravsbrev af 4. november 2015 er sendt til selskabets digitale postkasse, att.: ledelsen. Det må efter styrelsens vurdering lægges til grund, at styrelsens påkravsbrev af den 4. november 2015 er kommet frem til selskabets ledelse, idet det er afsendt til selskabets digitale postkasse, og idet eBoks A/S den 4. marts 2016 overfor styrelsen har bekræftet, at brevet er modtaget hos brugeren. Brevet blev i overensstemmelse med årsregnskabslovens § 150, stk. 1, er sendt til selskabets ledelse på selskabets adresse (her den digitale postkasse).

Det kan derfor efter styrelsens vurdering ikke lægges til grund, at selskabets ledelse, som anført af klager, ikke har modtaget det pågældende brev.

Endvidere følger det af bemærkningerne til § 10 i lov om Offentlig Digital Post, at det er modtagerens eget ansvar at tømme postkassen og gøre sig bekendt med indholdet af meddelelser, der er kommet frem til den pågældende, og at adressaten således bærer risikoen ved ikke at gøre sig bekendt med indholdet af vedkommendes digitale postkasse. Når der er tale om en digital postkasse tilknyttet et CVR-nr., må dette ansvar påhvile selskabets øverste ledelse, dvs. i det konkrete selskab, bestyrelsen.

...

Det er styrelsens vurdering, at Bs sygdom ikke er tilstrækkeligt dokumenteret, eksempelvis i form af lægeerklæring, en udtalelse fra en læge eller en journal fra hospitalsindlæggelsen. Endvidere bemærker styrelsen, at sygdomsperioden ligger efter den rettidige frist for indsendelse af årsrapport, som er den 2. november 2015.

Styrelsen anser det derfor ikke for dokumenteret, at B var fuldt uarbejdsdygtig i perioden op til indsendelsesfristens udløb.

Det fremgår af lovbemærkningerne til årsregnskabslovens § 152, at afgiftsfritagelse efter konkret vurdering kan ske helt eller delvist, såfremt forsinkelsen skyldes ganske upåregnelige forhold, herunder alvorlig sygdom. Det

er en forudsætning, at pågældende person er af afgørende betydning for regnskabsaflæggelsen. Det er styrelsens vurdering, at det ikke er dokumenteret, at B er af afgørende betydning for regnskabsaflæggelse, hvorfor det ikke er dokumenteret, hvorvidt sygdomsforløbet har haft en afgørende betydning for rettidig indsendelse af årsrapporten, således at de øvrige bestyrelsesmedlemmer ikke egenhændigt har været i stand til at forestå dette.

I årsregnskabslovens § 8 fremgår det klart, at hvert enkelt medlem af virksomhedens øverste ledelse har ansvar for, at årsrapporten indsendes inden for fristen. Her må det øverste ledelsesorgan med sine beføjelser sikre sig, at den daglige ledelse opfylder sin pligt, f.eks. ved at det øverste organ overvåger dispositionerne og griber ind i tide.

Styrelsen bemærker i denne sammenhæng klagers brev til Erhvervsankenævnet af 29. januar 2016, hvori det fremgår, at direktøren og eneaktionær i selskabet, B, har været indlagt til rygoperation fire på hinanden følgende gange i 2015, og at Bs "intellekt" har været svækket, på grund af de mange fuldbedøvelser han var igennem i løbet af 2015.

Det er styrelsens vurdering, at det er bestyrelsens ansvarsområde at føre den fornødne kontrol med direktionens opgavevaretagelse, således der kan gribes ind i tide, hvis ikke direktionen udøver sit hverv på en behørig måde.

Styrelsen finder på den anførte baggrund ikke, at der er grundlag for fritagelse for afgifterne. Fritagelse ville være betinget af, at bestyrelsesmedlemmerne kunne godtgøre at have søgt at fremme indsendelsen, og at forsinkelsen derfor ikke kunne lægges de pågældende til last.

Det er efter styrelsens opfattelse ikke dokumenteret, hvorvidt bestyrelsesmedlemmerne har gjort alt, hvad der var muligt, for at sikre at årsrapporten - trods hindringen - blev aflagt og indsendt så hurtigt som muligt til styrelsen, således at forsinkelsen ikke kan lægges de pågældende bestyrelsesmedlemmer til last.

Klagers oplysning om, at han har været omhyggelig med at åbne sin digitale postkasse, hver eneste gang der klikker et digitalt brev ind, da han tidligere har modtaget en bøde på kr. 2000 for ikke at have kørt bilen til syn i rette tid, kan ikke tillægges værdi i denne sag.

På baggrund af ovenstående finder styrelsen ikke, at der foreligger de i årsregnskabslovens § 152, stk. 1, omhandlede ganske særlige omstændigheder, der kan begrunde, at de enkelte bestyrelsesmedlemmer i virksomheden skal fritages for de pålagte afgifter.

..."

Ved skrivelse af 22. marts 2016 har A bemærket:

"..."

Efter modtagelsen af materiale fra Erhvervsstyrelsen tillader jeg mig at fastslå følgende:

Jeg har på intet tidspunkt før end modtagelsen af bødekraft for for sent fremsendelse af regnskaber blevet præsenteret for nogen form for rykkerskrivelse, advarsel eller noget som helst andet fra Erhvervsstyrelsen. Det er stik i strid med den måde, hvorpå forvaltningen generelt set kan agere overfor borgerne i relation til pålæggelse af bøder. Man må da have en advarsel først, således at der gives tid til at man kan rette for sig før end bødes langes ud. Det kan ikke ske uden varsel.

Subsidiært til det ovenfor anførte skal jeg fastholde, at de mere eller mindre ulykkelige omstændigheder der ligger forud for forsinkelsen med hensyn til indsendelse af regnskabet bør diskulperes i henseende til pålagte bøder:

B's sygdom – hvor jeg senere vil vende tilbage med en nærmere beskrivelse af forløbet og årsagerne, men hvor det helt klart kan lægges til grund, at det skyldes sygdom, at B – der nu er eller fylder 90 år – ikke har kunnet varetage selskabets rettidige regnskabsaflæggelse i samarbejde med revisor.

Yderligere kan jeg dokumentere allerede ved udgangen af december måned at have fremsendt min underskrift på regnskabet til revisor, men at denne afventede indsendelsen af regnskabet, indtil alle bestyrelsesmedlemmer havde underskrevet på et og samme regnskab, der herefter cirkulerede mellem bestyrelsesmedlemmerne.

Havde jeg vidst der var noget som helst i relation til indhentelse af underskrifter, havde jeg jo blot sørget for, at alle bestyrelsesmedlemmer havde givet revisor en opringning om, at han havde fuldmagt til at skrive deres navn på regnskabet og herefter sørge for, at det blev indsendt. Originale underskrifter fra bestyrelsesmedlemmerne personligt kunne herefter være indhentet ”post festum”.
...

Ved skrivelse af 14. april 2016 har A yderligere bemærket:

” ...

Efter nu på ny at have haft lejlighed til at drøfte [sagen] med B, skal jeg anføre, at B – der er 90 år gammel – i både 2014 og 2015 gennemgik en lang og kompliceret rygoperation i fuld narkose og ifølge hans læge skyldes de problemer B har haft i tiden derefter, at narkosen desværre har påvirket min klients hukommelse m.v., at han har haft meget svært ved at koncentrere sig om tingene.

B har ved flere lejligheder søgt at rette henvendelse til sin læge for at modtage en skreven lægeerklæring derpå, men det er ikke lykkedes at komme i kontakt med. Det vil B gøre nu ved personlig fremmøde i konsultationen, og jeg vil herefter eftersende en lægeerklæring.

Med henvisning til det overfor anførte og det tidligere overfor styrelsen anførte, skal jeg fastholde, at konklusionen bør være, at afgørelsen om bødepålæg annulleres under disse omstændigheder.
...”

A har den 20. april 2016 fremsendt lægeerklæring dateret den 18. april 2016 vedrørende B.

Ankenævnet udtaler:

Det fremgår af årsregnskabslovens § 8, stk. 2, 4. pkt., at hvert enkelt medlem af det øverste ledelsesorgan har ansvar for, at årsrapporten indsendes til Erhvervsstyrelsen inden for de i årsregnskabsloven fastsatte frister.

Det følger af årsregnskabslovens § 150, stk. 1, 1. pkt., at hvis årsrapport eller undtagelseserklæring ikke er modtaget i Erhvervsstyrelsen, når fristen i § 138, stk. 1, 2. pkt., er udløbet, sender styrelsen et brev med påkrav til virksomhedens øverste ledelse på virksomhedens adresse med anmodning om at indsende virksomhedens årsrapport eller undtagelseserklæring. Ifølge stk. 2, skal angives en frist i påkravsbrevet på 8 hverdage fra brevets datering til indsendelse af årsrapport, og efter § 151 pålægger Erhvervsstyrelsen hvert medlem af virksomhedens øverste ledelse en afgift, hvis årsrapporten eller undtagelseserklæringen ikke er modtaget efter udløbet af fristen på 8 hverdage fra påkravsbrevets datering.

Da årsrapporten for perioden 19. december 2013 til 31. maj 2015 for K ikke var modtaget i Erhvervsstyrelsen inden udløbet af indsendelsesfristen på 5 måneder i årsregnskabslovens § 138, sendte styrelsen i medfør af lovens § 150, stk. 1, den 4. november 2015 et påkravsbrev til selskabets ledelse.

Brevet blev fremsendt til selskabets digitale postkasse.

Klagerne gør til støtte for klagen gældende, at hverken de eller selskabet har modtaget et påkravsbrev.

Det følger af § 7 i lov om Offentlig Digital Post, at Erhvervsstyrelsen kan anvende Offentlig Digital Post til kommunikation med selskaber. Juridiske enheder skal som udgangspunkt tilsluttes offentlig digital post, jf. lovens § 3, stk. 2. K er således også tilsluttet postløsningen. eBoks A/S' har ifølge det oplyste overfor Erhvervsstyrelsen

den 4. marts 2016 bekræftet, at K har modtaget styrelsens påkravsbrev i selskabets postløsning.

Meddelelser, der sendes under anvendelse af Offentlig Digital Post, anses for at være kommet frem på det tidspunkt, hvor meddelelsen er tilgængelig for adressaten i postløsningen, jf. § 10, nr. 1, i lov om Offentlig Digital Post.

Det anføres i årsregnskabslovens § 152, stk. 1, at Erhvervsstyrelsen under ganske særlige omstændigheder helt eller delvis kan fritage et ledelsesmedlem for betaling af en afgift, hvis den pågældende kan godtgøre over for styrelsen, at han eller hun har søgt at fremme indsendelsen m.v., og at forsinkelsen derfor ikke kan lægges ham eller hende til last.

Klagerne har til støtte for klagen tillige gjort gældende, at direktøren og eneaktionæren i selskabet, B umiddelbart før jul blev indlagt med en hjerneblødning, og at han endvidere har været indlagt fire på hinanden følgende gange til rygoperation i 2015. Indlæggelsen før jul ligger efter den rettidige frist for indsendelse af selskabets årsrapport, som er den 2. november 2015, og med de gentagne indlæggelser af selskabets direktør med henblik på rygoperation ses der ikke at foreligge upåregnelige forhold i forhold til de enkelte bestyrelsesmedlemmers ansvar for selskabets indsendelse af årsrapporten inden udløbet af den lovfastsatte indsendelsesfrist.

Herefter, og da der i øvrigt ikke er anført ganske særlige omstændigheder, der kan begrunde hel eller delvis fritagelse for betaling af afgift, jf. årsregnskabslovens § 152, tiltræder ankenævnet de ved Erhvervsstyrelsens skrivelser af 22. januar 2016 pålagte afgifter, hvorved bemærkes, at det følger af lovens § 151, stk. 1, at Erhvervsstyrelsen pålægger hvert medlem af virksomhedens øverste ansvarlige ledelse afgiften.